

[Hans Hækkerup.]

tingsudvalg får lejlighed til at se det udkast til cirkulære i henhold til § 8, som den højtærede minister har udarbejdet.

Foged: Lovforslaget er tidligere behandlet i det andet høje ting og indeholder i almindelighed en simplificering af reglerne for opbevaring af hittegods. Efter den grundige behandling i det høje landsting kan vi tiltræde lovforslaget, og jeg skal på mit partis vegne anbefale det til vedtagelse.

Erna Sørensen: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det fremsatte lovforslag.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået i det høje ting.

Det ærede medlem hr. Hans Hækkerup rejste enkelte spørgsmål, men jeg mener, vi bedst kan tale om disse spørgsmål i det udvalg, som jeg går ud fra vil blive nedsat.

Med hensyn til, hvad der er sagt om §§ 6 og 7, skal jeg kun lige gøre opmærksom på de bemærkninger, som ledsager lovforslagets § 7. Der står:

„Da udsigten til at opnå en trediedel af værdien af det fundne må antages at fremme afleveringen af hittegods, og da provenuet ved salget tilfalder det offentlige, således at ordningen ikke har urimelige virkninger overfor nogen enkeltperson, har man ikke ment, der var anledning til at indføre nogen ændring på dette område.“

Derfor har man også nu fundet det rimeligt at opretholde denne forskelsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans Hækkerup: Jeg skal tillade mig at foreslå lovforslaget henvist til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for handel, industri og søfart af Oluf Pedersen m. fl. („Hvorfor er kaffe- og sukkerrationeringen ikke ophævet?“).

Ordføreren for forespørgerne (Oluf Pedersen): Når der er gået 3 uger, fra vi anmeldte vor forespørgsel, til ministeren har ønsket at svare, må det skyldes tvivl, om det nu også politisk gik an at afskaffe denne rationering, selvom den har overlevet sig selv.

Jeg erindrer om rejseskatten, der kom væk, men vort forslag derom blev i første omgang afvist. Og jeg henviser til, at den bundne opsparing, som vi foreslog afskaffet, blev afvist, til trods for at man fra alle sider erkendte, at forudsætningerne, penge- og rigeligheden, var gået over i sin modsætning. Dertil kommer forlydende om, at regeringen påtænker at forene kafferationeringens afskaffelse med en fordyrelse af kaffen, eller at afskaffelsen af rationeringen skal indgå som en handelsvare i et politisk forlig — den skulle pynte på det andet, som man kunne enes om.

For mig at se må det være en ren og skær forglemmelse af regeringen, at man ikke forlængst har afskaffet disse rationeringer. De repræsenterer kun kontorstyre og besvær, og efter at vi har set, hvor fejlagtigt skønnet var over, hvor dyrt det var at afskaffe fedtstofrationeringen — både den tidligere handelsminister og den nuværende finansminister var imod, selvom den sidste af politiske grunde stemte for —, burde disse rationeringer forlængst have været ophævet.

En rationering, der ikke gælder manglervarer, er jo kun forsøg på at tvinge befolkningen til dispositioner, som den selv anser for uøkonomiske, f. eks. til at drikke øl i stedet for kaffe eller til at købe sødemidler i stedet for sukker.

Vi har da også set, at der omkring i landene er sket ændringer i forbruget, idet forbruget af nogle varer er steget, medens forbruget af andre varer er faldet. Hos os gik ved fedtstofrationeringens ophævelse forbruget af fedt over til smør og margarine. Derved blev fedtet frit til eksport, et forhold, som tvangs-planøkonomerne helt havde overset. I England og USA er forbruget af kaffe steget i forhold til før krigen, medens forbruget af te er gået ned. Derimod er både kaffe- og teforbruget steget i Belgien; særlig gælder det dog kaffeforbruget, men til gengæld er forbruget af øl faldet med ikke mindre end 50 l pr. indbygger. I Norge er forbruget af te og øl uforandret, medens forbruget af kaffe er faldet; derimod er der stor stigning i mælkeforbruget. Hos os er der stigning i forbruget af te, der jo ikke er rationeret, og hvis pris knap er tredoblet, medens der er nedgang i kaffeforbruget, idet kaffen er rationeret og mer end